

Cercetători români de la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Geologie și Geo-ecologie Marină (GeoEcoMar) și Universitatea din București intră în Cartea Recordurilor

By Publyo

6 decembrie 2023 14:39

DESCOPERĂ O LUME DISPĂRUTĂ: MEGA-LACUL PARATETHYS

CEL MAI MARE LAC DIN TOATE TIMPURILE!

Mega-lacul definește recordul mondial Guinness pentru cel mai mare lac cunoscut pe Pamânt. S-a extins pe o suprafață imensă de 2,8 milioane de km², acoperind teritoriile actuale ale Mării Mediterane moderne. În iminență să fie adăpostește un rezervor remarcabil de aproximativ 1,77 milioane de kilometri cubi de apă, o cantitate deapăndă de peste 2000 de lacuri mari și mici existente sau dispărute de apă dulce și sărată existente în prezent.

SIGNELE ATENȚIE A MEGALACULUI

Segnalările atenție a mega-lacului a fost făcută de către trei națiuni care sunt Franța, Spania, Italia, Portugalia, Grecia, Croația, Serbia, Montenegro, Bosna și Herțegovina, Muntenegru, Turcia, Ucraina, Georgia, Armenia, Gruzia, Ucraina, Portugalia, Croația și Austria.

GUINNESS WORLD RECORDS

CEL MAI MARE LAC

Formarea prăjiturii Megalacul, o minune geologică, a format acum aproximativ 12 milioane de ani, când legătura dintre Marea Paratethys și oceanul planetei s-a rupt. Isolarea a afectat ecosistemele vastei lăci. Isolarea marina fie că se confruntă cu dispariția, fie că s-a adaptat transformându-se într-o faună unică, neîntâlnită în alt loc de pe Pamânt (fauna endemică). Fosile acestor animale preistorice se regăsesc în aproape toate rochii de la poalele muntei și chiar și în lemnul său. Se spune că lemnul său este deosebit de durabil și rezistent la infestații, ceea ce îl face să devină un record mondial numit "Lemnul Sarcăstic".

CRISE SI CATASTROFE: Lacul a suferit secări parțiale periodice, care au modificat chimia apelor sale, ceea ce a dus la dispariția a numeroase specii endemice. În cadrul acestor catastrofă, mega-lacul a rezistat, dar o mare parte a animalelor preistorice exotice care îl populaau au dispărut. Fauna care au supraviețuit a devenit înastă extrem de rezistență.

Declin și Mistere: Declinul final al mega-lacului rămâne întrăvătit în mistere și este în curs de cercetare. De asemenea, impăctul pe care lacul care l-a avut ca și urmare a acestor secări este în continuă evoluție, rezultând într-o creștere constantă a dimensiunii acestuia, posibilă prin absorziunea apelor sărate și sălinoase din mări și oceane.

Bacterii și bolile naturale: Prințul cel mai exotice locații ai lacului și-a numit și bacterii magnetofototrofe - microorganisme capabile să folosească cămpul magnetic al Pamântului ca sursă de energie pentru creșterea lor. Aceste bacterii sunt cunoscute ca fiind responsabile cu o serie de boala și morbiditate semnificativă pentru mediu, elibereză gaze puternice cu efect de seră dacă sunt expuse în exces, ceea ce poate cauza schimbările climatice.

Concluzie: Datorită dimensiunilor și a caracteristicilor unice ale mega-lacului Paratethys, acesta este considerat unul dintre cele mai mari și mai impresionante obiecte din natură și este în continuă dezvoltare.

În sfârșit: Dan Palcu, un cercetător român de la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Geologie și Geo-ecologie Marină (GeoEcoMar), a declarat: "Este un moment istoric și o realizare remarcabilă pentru țara noastră. Descoperirea acestui lac uriaș ne oferă oportunități de cercetare și dezvoltare în domeniul geologiei și ecologiei marine. Este un record mondial și o dovadă că românii putem contribui la înțelegerea și protecția mediului nostru în mod excelent."

Descoperirile unei echipe de cercetători români au intrat în Cartea Recordurilor. Este vorba despre o echipă condusă de Dr. Dan Palcu și formată din cercetători de la Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare pentru Geologie și Geoecologie marină – GeoEcoMar și de la Universitatea din București, o premieră pentru cele două instituții. Echipa a descoperit cel mai mare lac din istoria planetei Pământ – Paratethys. Guinness World Records a publicat online un articol dedicat „Celui mai mare lac care a existat vreodată” și, de asemenea, recordul a fost publicat în edițiile tipărite, în peste 40 de limbi.

Acum aproximativ 11 milioane de ani, într-o epocă geologică denumită Miocenul superior, continentul european arăta foarte diferit față de cel de astăzi. Cea mai impresionantă trăsătură a continentului a fost, probabil, mega-lacul Paratethys – un corp de apă de dimensiune imense, care se întindea de la est de munții Alpii până în regiunile care astăzi aparțin Kazahstanului. Cercetătorul Dan Palcu și colegii săi au determinat proporțiile acestui mega-lac într-un studiu publicat în iunie 2021.

Lacul său, Paratethys se întindea pe o suprafață de aproximativ 2,8 milioane de kilometri pătrați și conținea peste 1,8 milioane de kilometri cubi de apă salmastră (apă dulce

combinată cu apă sărată, în diferite proporții). Astă înseamnă de peste zece ori mai mare decât volumul combinat al tuturor lacurilor de apă dulce și sărată actuale.

“Pentru mult timp, s-a crezut că aici a fost o mare preistorică, Marea Sarmatică. Acum avem dovezi clare că timp de aproximativ cinci milioane de ani, această mare a devenit un lac – izolat de ocean și plin de animale nemaîntâlnite în alte locuri de pe glob. Lacul a acoperit mare parte din teritoriul României, în afară de zonele de muntoase și a lăsat în urmă mărturii spectaculoase, precum nisipurile cu trovanți din Subcarpații Buzăului și Oltenia de sub munte, calcarele din zona Istrița, care acum 10 milioane de ani erau plaje tropicale, dar și falezele roșiatice din Dobrogea de Sud, unde ciclurile de umplere și desecare ale lacului se reflectă în alternanțele albicioș-roșiatice ale rocilor”, afirmă Dan Palcu.

Mega-lacul Paratethys a fost caracterizat de o faună locală unică. Cercetătorii au dezvăluit istoria tumultoasă a Paratethys, marcată de multiple crize hidrologice și perioade de uscare. În timpul celei mai severe crize, mega-lacul a pierdut mai mult de două treimi din suprafață și o treime din volum, nivelul apei scăzând cu până la 250 de metri. Acest lucru a avut un impact devastator pentru faună și multe specii au dispărut, inclusiv cea mai mică balenă găsită (*Cetotherium riabinini*).

Pentru a desluși istoria mega-lacului, cercetătorii au folosit o tehnică numită magnetostratigrafie – înregistrarea inversărilor de polaritate ale câmpului magnetic terestru din roci ca instrument de date. Pentru a determina dimensiunea și volumul acestui uriaș corp de apă, ei au recurs la reconstrucții paleogeografice digitale. Contribuțiile lor au fost, astfel, esențiale în spunerea acestei povești fascinante.

Dr. Dan Palcu subliniază semnificația profundă a cercetării lor: „*Investigațiile noastre depășesc simpla curiozitate. Ele dezvăluie un ecosistem care a răspuns dramatic la fluctuații climatice. Explorând cataclismele pe care le-a îndurat acest mega-lac antic, ca urmare a schimbărilor climatice, obținem informații neprețuite. Cu ajutorul lor, se pot elucida potențiale crize ecologice declanșate de schimbările climatice pe care planeta noastră le suferă în prezent. Totodată, cercetările noastre aduc clarificări despre stabilitatea bazinelor cu ape toxice, precum Marea Neagră.*” El explică faptul că Marea Neagră modernă oglindește multe din caracteristicile de mediu ale anticului Paratethys. În mare parte lipsit de oxigenul care susține viața, adâncul Mării Negre adăpostește ape bogate în hidrogen sulfurat – un gaz toxic, dăunător atât pentru oameni, cât și pentru majoritatea speciilor de animale. Mai mult, sedimentele Mării Negre conțin metan „înghețat”, un gaz cu efect de seră, excepțional de puternic, care ar putea fi eliberat în atmosferă ca răspuns la încălzirea globală, declanșând, astfel, catastrofe de mediu.

Dr. Palcu cercetează în prezent reziliența acestor regiuni fragile din punct de vedere ecologic la schimbările climatice și la modificările induse de om, printr-un proiect finanțat de PNRR. Astfel, subliniază că descifrarea istoriei Paratethysului nu este doar o călătorie într-un trecut tragic, ci și un far al speranței pentru viitor: „*Marea Neagră modernă are potențialul de a deveni una dintre cele mai mari regiuni naturale de stocare a carbonului. Stabilitatea ei este de o importanță capitală pentru viitoarele inițiative de stocare a carbonului și de prevenire a viitoarelor dezastre ecologice.*”

Câștigarea unui loc în Cartea Recordurilor este o realizare uriașă și îi va contribui în chip esențial la creșterea gradului de cunoaștere a acestui mega-lac.

Studiul a fost realizat în urma unei colaborări între Universitatea din Utrecht (Olanda), Universitatea din São Paulo (Brazilia), Academia Rusă de Științe (Rusia), Centrul de Cercetare pentru Biodiversitate și Climă Senckenberg (Germania), INCD GeoEcoMar și Universitatea din București (România).

De la înființarea sa în 1954, Guinness World Records a vândut peste 150 de milioane de cărți în peste 100 de țări și a fost tradus în peste 40 de limbi.

■■ Post Views: 11

